

Wrocław, dnia 20.03. 2022

Prof. dr hab. inż. arch. Małgorzata Chorowska
Katedra Historii Architektury, Sztuki i Techniki
Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej
email: malgorzata.chorowska@pwr.edu.pl

RECENZJA

dorobku naukowego, zawodowo twórczego i dydaktycznego
dr inż. arch. Konrada Dobrowolskiego ubiegającego się o nadanie stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie architektura i
urbanistyka

Podstawy opracowania

- Uchwała Rady Naukowej dyscypliny architektura i urbanistyka Politechniki Warszawskiej z dnia 26.10.2021 r.
- Pismo Przewodniczącej Rady Naukowej dyscypliny architektura i urbanistyka Politechniki Warszawskiej prof. dr hab. inż. arch. Krystyny Solarek
- Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późniejszymi zmianami)
- Dokumentacja złożona przez Habilitanta jako załącznik do wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego z dnia 28 kwietnia 2021 r.
- Rada Doskonałości Naukowej. Postępowania dotyczące nadawania stopnia doktora habilitowanego. Poradnik aktualizowany z dnia 13.05.2021

Sylwetka Kandydata

Dr inż. arch. Konrad Dobrowolski ukończył studia magisterskie na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, w specjalności Architektura w 1997 r., broniąc z wyróżnieniem pracy dyplomowej pt. „Międzynarodowe Centrum Kultury Ekologicznej Jelenia Góra – Czarne”.

Rok później rozpoczął 5 letni okres pracy na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej jako asystent wykładowca). W tym czasie, to jest w 2002 r. na tym samym Wydziale obronił z wyróżnieniem doktorat pt. „*Wpływ rozwoju motoryzacji na organizację i kształt przestrzeni*”. Po tym okresie jeszcze dwukrotnie podejmował pracę na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej na umowę zlecenie jako wykładowca, każdorazowo na jeden semestr, co daje w sumie około 6 lat pracy, a nie 22 lata na tym Wydziale, jak można przeczytać w informacji o Autorze zamieszczonej na okładkach wszystkich wydawanych przez niego książek. Należy też odnotować, że w tych dwóch wyższych uczelniach Konrad Dobrowolski był zatrudniony na etacie dydaktycznym, a nie naukowo-badawczym.

W 2002 r. uzyskał uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej i założył w Brzegu prywatną pracownię APPA ARCHIKON Dobrowolski, której jest dyrektorem.

Od 1.10.2003-przez następnych 16 lat pracował w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie, w Instytucie Architektury i Urbanistyki jako nauczyciel mianowany (do roku 2007 jako

wykładowca, do 2011- starszy wykładowca i do 1019 r. – docent). Po czym odbył 7 miesięczny staż naukowy na Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg (Fakültat 6 – Fachgebiet).

Obecnie Habilitant jest dyrektorem generalnym ds. naukowo-rozwojowo-badawczych Instytutu Rozwoju Terytorialnego Regionu Nysa w Nysie i biegłym sądowym przy Sądzie Okręgowym we Wrocławiu oraz Sądzie Okręgowym w Opolu z zakresu architektury, urbanistyki, planowania przestrzennego, prawa autorskiego i prawa budowlanego.

Działalność naukowo-badawcza

W załączonym przez Konrada Dobrowolskiego Autoreferacie brak jest informacji na temat publikacji, które się ukazały przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych.

W okresie po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych Habilitant opublikował 46 prac, w tej liczbie dwie z IF 2 oraz 10 indeksowanych w międzynarodowych bazach danych INDEKS COPERNICUS i SIS. Wśród nich znalazły się:

- 31 monografie lub rozdziały w monografiach
- 1 artykuł naukowy w *Architecturae et Artibus* (1/2009) – punktowanym czasopiśmie Politechniki Białostockiej (20 pkt na liście MNiSW z 2019 r.)
- 7 skryptów dla studentów
- 2 artykuły w czasopiśmie branżowym *Architektura & Biznes*
- 3 artykuły prasowe w dzienniku regionalnym NTO (Nowa Trybuna Opolska)

Nie wszystkie z tych publikacji miały charakter prac naukowych, ponieważ trudno za takie uznać np. „*Katalog studenckich prac projektowych*”, „*Park dla dzieci w Głuchołazach. Prace konkursowe studentów Instytutu Architektury w Nysie*” czy „*Rysunek odręczny architektoniczny w życiu nowoczesnego architekta – rozmowy kularowe*” tekst opublikowany w dzienniku regionalnym Nowa Trybuna Opolska. Po zapoznaniu się z materiałami dostępnymi on-line, załącznikiem nr 5 zawartym w Curriculum Vitae i pozostałych materiałach przygotowanych przez Habilitanta mogę stwierdzić, że charakter naukowy posiadało 15 z wymienionych tam 46 prac, a pozostałe stanowiły skrypty i różnego rodzaju materiały dydaktyczne dla studentów, a także opisy projektów koncepcyjnych - architektonicznych, urbanistycznych, rewitalizacyjnych wykonanych przez Kandydata i przynależnych do jego dorobku zawodowo-twórczego. Biorąc ponadto pod uwagę fakt, że 13 artykułów lub rozdziałów w monografiach naukowych stanowiły publikacje wieloautorskie, a udział Habilitanta wynosił w nich 10-15 % i bardzo skromną liczbę artykułów punktowanych całokształt naukowej działalności publikacyjnej Konrada Dobrowolskiego z trudem można uznać za dostateczny.

Kandydat wziął udział oraz był współorganizatorem 22 konferencji.

Opis i ocena zgłoszonych osiągnięć w świetle ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Jako pierwsze osiągnięcie będące podstawą starań o stopień doktora habilitowanego Kandydat zgłosił cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych z międzynarodowej konferencji „*Formation of urban green areas. Post conference materials – scientific articles*” odbywającej się na Uniwersytecie w Kłajpedzie na Litwie, wyd. ITREN Indie Publisher 2019, ISBN 978-83-66598-16-4.

W świetle przywołanej wyżej ustawy cykl powiązanych tematycznie artykułów powinny tworzyć artykuły naukowe opublikowane w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b.

Według komunikatu MNiSW z dnia 17 grudnia 2019 r. (Dz.U. poz. 1668, z późn. zmianami) wydawnictwo ITREN Indie Publisher nie znalazło się wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe lub materiały z konferencji międzynarodowych. W świetle ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zgłoszony przez Habilitanta cykl artykułów **nie może być brany pod uwagę jako podstawa osiągnięcia habilitacyjnego**.

Drugim zgłoszonym przez Kandydata osiągnięciem został cykl monografii naukowych wydanych w ramach dwóch serii wydawniczych „*Nowoczesne ruiny – topografia korzyści* *Modern Ruins – a Topography of Profit*”, ISBN 978-83- 66598-11-9 oraz „*Podstawy metodologii tworzenia modeli rewitalizacji zdegradowanych przestrzeni miejskich*”, ISBN 978-83-66598-17-1.

W pierwszej serii znalazły się 4 pozycje książkowe:

- Konrad Dobrowolski, *Rewaloryzacja niezagospodarowanych przestrzeni śródmiejskich miasta Nysy*, Nysa 2019: 275 stron, 14 przypisów głównie internetowych, opiniodawca prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz; w publikacji omówiono krótko zagadnienia wstępne jak położenie i rys historyczny miasta Nysa oraz 9 architektoniczno-urbanistycznych projektów koncepcyjnych, w większości konkursowych, wykonanych w pracowni projektowej APPA ARCHIKON Konrada Dobrowolskiego w odpowiedzi na zadania postawione przez władze miasta dotyczące zagospodarowania niszczących przestrzeni śródmiejskich Nysy i pozostających w ruinie obiektów zabytkowych;
- Konrad Dobrowolski, *Koncepcja rewitalizacji domu Landrata Rohrscheid’a*, Nysa 2017: 49 stron, brak przypisów, opiniodawca prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz; zawierająca architektoniczny projekt koncepcyjny adaptacji XIX-wiecznej willi Landrata Mikosa Rohrscheid’a na mediatekę;
- Konrad Dobrowolski, *Koncepcja rewitalizacja fary gubińskiej. Architektoniczno-urbanistyczne koncepcje konkursowe*, Nysa 2019: 118 stron, spis bibliografii zawiera 4 pozycje literaturowe i 11 źródeł internetowych, 3 przypisy nie odnoszące się do przywołanej literatury; opiniodawcy: prof. dipl.-ing. Markus Otto, prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz i Anna Dziadek;
- Konrad Dobrowolski, *Koncepcja rewitalizacji kopalni węgla kamiennego w Nowej Rudzie. , Architektoniczno-urbanistyczne koncepcje konkursowe*, Nysa 2019: 72 strony, 7 przypisów internetowych głównie z przywołaniem wikipedii, opiniodawcy Prof. Dipl.-Ing. Karl Plastrotmann, prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz, dr. Inż. Zbigniew Kulas, Jerzy Dudzik, prezes AGROREG; publikacja zawiera informacje wstępne na temat położenia i historii kopalni w Nowej Rudzie oraz 3 wersje projektów koncepcyjnych Muzeum Górnictwa w Nowej Rudzie, opracowanych przez Autora jako projekty na rozpisany w 2011 r. konkurs architektoniczny rewitalizacji miejsca gdzie znajdowało się 5 zabytkowych pieców szybowych.

Druga seria wydawnicza składa się z 2 pozycji:

- Konrad Dobrowolski, *Katalog prac dyplomowych studentów Double Diploma przy Instytucie Architektury i Urbanistyki PWSZ w Nysie*, Nysa 2017, 466 stron, recenzenci

prac dyplomowych: Prof. Dipl.-Ing. Arch Markus Otto, Prof. Dipl.-Ing. Arch. Karl Plastrotmann, Prof. Dr.-Ing. Arch. Raimund Fain, Prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Jan Rabiej, dr inż. arch. Grażyna Lasek, publikacja zawiera 40 studenckich prac dyplomowych,

- Konrad Dobrowolski, *Koncepcja zagospodarowania Rynku miejskiego w Brzegu wraz z zielenią i elementami małej architektury*, Nysa 2019, 42 strony, 3 przypisy, opiniodawca dr hab. inż. Tomasz Malczyk,

Wszystkie wymienione publikacje zostały wydane przez oficynę wydawniczą ITREN i drukowane w ITREN Indie Publisher, wydawnictwo spoza listy wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe lub materiały z konferencji międzynarodowych, wymienionych w komunikacie MNiSW z dnia 17 grudnia 2019 r. (Dz.U. poz. 1668, z późn. zmianami). Podobnie jak w poprzednim przypadku, w świetle ustawy z 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce **nie mogą być brane pod uwagę jako podstawa osiągnięcia habilitacyjnego.**

Pomijając względy formalne także zawartość merytoryczna rzeczonych publikacji nie spełnia warunków wymaganych żeby publikacja mogła być kwalifikowana jako monografia i nie wnosi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka. Według prawnej definicji monografii naukowej oraz artykułu naukowego ujętych w przepisach rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej, zgodnie z § 9 ust. 1 tego aktu wykonawczego monografia naukowa jest to recenzowana publikacja książkowa:

- Przedstawiająca określone zagadnienia naukowe w sposób oryginalny i twórczy, problemowy albo przekrojowy;
- opatrzona przypisami, bibliografią lub innym właściwym dla danej dyscypliny naukowej aparatem naukowym.

Przedłożone publikacje nie były recenzowane jako monografie habilitacyjne przez dwóch recenzentów, a jedynie opiniowane do druku na ogół przez jedną, skądinąd znakomitą Badaczkę – Prof. dr hab. inż. arch. Wandę Kononowicz, podówczas pracownika Uniwersytetu Zielonogórskiego. Aparat naukowy znalazł w nich zastosowanie w bardzo ograniczonym zakresie lub był całkowicie pomijany. Habilitant na ogół nie podawał źródeł wprowadzanych przez siebie informacji historycznych lub wzmiankowanych wyników badań architektonicznych np. bloku południowego zabudowy przy rynku w Brzegu. Przypisy były nieliczne i stosowane jako wskazanie źródeł pochodzenia fotografii archiwalnych lub kartografii historycznej, przy czym odwoływał się w nich do popularnych stron internetowych, jak np. wikipedia albo doniesień z prasy lokalnej, a nie do pierwotnych źródeł.

Znikomy udział aparatu naukowego wynikał z charakteru przedłożonych publikacji. Nie były one pomyślane jako prace naukowe sensu stricte lecz jako swego rodzaju materiały dydaktyczne mające uczyć wiedzy i właściwych sposobów projektowania architektonicznego na przykładach licznych koncepcji projektowych Habilitanta, a więc jego dorobku zawodowo-twórczego. Piszę zresztą o tym sam Autor w rozdziałach wstępnych do każdej z wymienionych wyżej publikacji:

- „Nadrzędnym celem przedsięwzięcia jest wdrożenie wiedzy związanej z praktycznym kształceniem zawodu architekta, skumulowanej przeze mnie podczas blisko 20 lat pracy na uczelniach wyższych w kraju i za granicą oraz w prywatnej autorskiej

pracowni projektowania architektonicznego oraz instytucie naukowo-rozwojowo-badawczym”

- *„Niniejsza publikacja poświęcona jest metodologii tworzenia modeli rozwiązań dotyczących szeroko pojętych rewitalizacji zdegradowanych przestrzeni miejskich i może być szczególnie przydatne w celu przekazania zgromadzonej wiedzy kolejnym pokoleniom studentów”*
- *„Kierujemy do Państwa Katalog prac dyplomowych studentów Double Diploma przy IAIU PWSZ w Nysie, którego nadrzędnym celem jest wdrożenie wiedzy skumulowanej podczas 8 lat pracy ze studentami Podwójnego Dyplomu/ Double Diploma, kierunku studiów powstałego przy Instytucie Architektury i Urbanistyki w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie”*

Także zawartość merytoryczna poszczególnych publikacji pokazuje, że w pierwszym zamyśle Autora chodziło o zaprezentowanie poszczególnych projektów architektonicznych, a nie o pracę naukową. Niemal wszystkie zaczynają się od jednej strony wprowadzenia, na której powtarzają się pewne ogólne sformułowania. Kolejne rozdziały składają się na typowy opis projektu architektonicznego i zawierający takie punkty jak podstawa, cel i zakres opracowania, materiały wyjściowe, dość pobieżne analizy przedprojektowe (charakterystyka obszaru opracowania bądź obiektu poddawanego rewaloryzacji, inwentaryzacja fotograficzna,), po czym następuje zasadnicza prezentacja koncepcji architektonicznej lub urbanistycznej. Metodologia prowadzenia badań naukowych dopuszcza metodę posługiwania się analizami konkretnych przykładów (case study) – także rozwiązań projektowych, ale istotna jest w niej właśnie warstwa analityczna, nawet wartościująca, zakończona podsumowaniem i wyciągnięciem wniosków, a nie jedynie materiał graficzny w postaci plansz projektowych, nawet jeśli jest on bardzo bogaty i wykonany na doskonałym poziomie graficznym. Interesujące mogło być na przykład poszukanie odpowiedzi na pytanie dlaczego żadna z przedstawionych koncepcji projektowych nie została zrealizowana lub choćby przekuta w etap projektu budowlanego. Chodziło by mi o głębsze poszukanie przyczyn niż ogólnikowe wskazanie na „brak pieniędzy”, czy to w mało realistycznych rozwiązaniach funkcjonalno-przestrzennych, czy w niedopasowaniu do oczekiwań inwestorów, władarzy gmin, czy niemożności pogodzenia przedstawionych rozwiązań projektowych z oczekiwaniami miejskich bądź wojewódzkich konserwatorów zabytków. Prawdę mówiąc, jak na zadeklarowane przez Autora intencje działań rewaloryzacyjnych, czy rewitalizacyjnych wartość konserwatorska proponowanych rozwiązań była dość skromna. W przedstawionych projektach brak pogłębionych studiów historyczno-urbanistyczno-architektonicznych (dotyczy projektu rewaloryzacji rynku w Brzegu) czy kompletnych materiałów wyjściowych, np. do projektu adaptacji willi Rohrscheid’a brak badań stratygraficznych tynków i powłok malarskich.

Powyższe uwagi dotyczą w równym stopniu przedłożonego „cyklu monografii”, co cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych z międzynarodowej konferencji „*Formation of urban green areas*”.

Niezrozumiały dla mnie jest tytuł pierwszej serii wydawniczej rozpoczynający się od słów – „*Nowoczesne ruiny...*”, gdyż w teorii konserwatorskiej taka kategoria obiektów nie istnieje. Wyróżnia się w niej ruiny współczesne, powstałe po 1945 r. i ruiny historyczne – powstałe przed tą datą. Obiekty będące przedmiotem omówionych koncepcyjnych projektów architektonicznych w większości stanowią ruiny współczesne i tak powinny zostać nazwane.

Ocena działalności zawodowo-twórczej

Habilitant przedstawił do oceny 5 projektów swojego autorstwa, szczegółowo przez niego opisanych w publikacjach należących do serii wydawniczych pt. „Kształcenie umiejętności rewitalizacji obszarów miejskich” lub „Podstawy metodologii tworzenia modeli rewitalizacji zdegradowanych przestrzeni miejskich”, wydanych przez ITREN Indie Publisher:

- Koncepcję funkcjonalno-przestrzenną zagospodarowania terenów nyskiego ośrodka rekreacji JEZIORO”, Nysa 2019,
- Architektoniczno-urbanistyczną koncepcję funkcjonalno-przestrzennego zagospodarowania terenu przy ul. Kramarskiej w Nysie, Nysa 2020,
- Architektoniczno-urbanistyczną koncepcję rewitalizacji terenu miejskiego stadionu „Stali” w Nysie, Nysa 2019,’
- Koncepcję funkcjonalno-przestrzenną zagospodarowania terenów nyskiego ośrodka rekreacji JEZIORO”, pod kątem małej retencji wód opadowych, Nysa 2019,
- Koncepcję funkcjonalno-przestrzennego zagospodarowania terenów leśnych nyskiego ośrodka rekreacji – Jezioro, Nysa 2019,

W autoreferacie zostały one zaprezentowane jako „pięć oryginalnych zawodowych osiągnięć projektowych” wykonanych w latach 2019-2020 jako koncepcje architektoniczno-urbanistyczne, zrealizowane na zamówienie publiczne gminy Nysa.

Na ich podstawie nie sposób ocenić całokształtu działalności zawodowo-twórczej Konrada Dobrowolskiego, który z pewnością był znacznie szerszy. Kandydat od 20 lat posiada zawodowe uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej, jest zrzeszony w Opolskiej Okręgowej Izbie Architektonicznej i prowadzi działalność projektową w ramach prywatnej pracowni projektowej APPA ARCHIKON Dobrowolski. Można natomiast ocenić ich znaczenie w kontekście spełnienia warunków nadania Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego.

Według ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), dział V, rozdz. 3, art. 219, pkt. 2) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny [tu] architektura i urbanistyka, w tym co najmniej 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne. Projekty Konrada Dobrowolskiego pozostają jak dotąd na etapie opracowań koncepcyjnych. Żeby móc je zrealizować należałoby wpięrcw opracować na ich podstawie projekty budowlane i techniczne oraz uzyskać pozwolenie na budowę, wydawane w formie decyzji administracyjnej na szczeblu powiatowym przez odpowiedni wydział architektury i budownictwa. W świetle cytowanego wyżej zapisu ustawy przedłożone projekty **nie stanowią zrealizowanego osiągnięcia projektowego** i nie spełniają wymogów ustawy.

Analogiczna sytuacja występuje w przypadku zgłoszonych przez Kandydata osiągnięć artystycznych. Stanowiła je 3 tomowa publikacja pt. „Szkicem życie architekta”, tom 1 - Okres przed studiami, tom 2 – Okres studiów 1992-1997, tom 3 – Okres po zakończeniu studiów, Nysa 2020, wydana przez Oficynę Wydawniczą ITREN Indie Publisher.

Konrad Dobrowolski jest znakomitym i bardzo utalentowanym rysownikiem. Niemniej trzy tomy szkiców architektonicznych obejmujących także okres przed studiami oraz studiów trudno uznać za zrealizowane oryginalne osiągnięcie artystyczne choćby dlatego że podobną

oryginalność, choć może nie tak perfekcyjną, prezentowały całe pokolenia studentów architektury.

Aktywność naukowa albo artystyczna realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Habilitant wykazał się taką aktywnością w trakcie 7-miesięcznego zagranicznego stażu naukowego (1.03.2019-30.09.2019) odbytego w Branderburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg pod kierownictwem Prof. Dipl.-Ing. Markusa Otto, w ramach programu „Ausbau der Zusammenarbeit mit der ivilgesellschaft In den Landern der Ostlichen Partnerschaft und Russland_(Strengthening cooperation with civil society in the Easter Partnership countries and Russia), finansowanego z grantu unijnego niemieckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Das Bundesministerium für Internationale Angelegenheiten). Tematem stażu były zagadnienia rewitalizacji zdegradowanych terenów miejskich i pozamiejskich w kontekście ich przemian w skali planistycznej i urbanistycznej.

Ponadto w okresie 12 lat (do 2017 r.) współpracował na niwie dydaktycznej z uczelniami z Francji: ENSAP, Ecole nationale supérieure d'architecture et de paysage de Lille, dwoma z Hiszpanii: Polytechnic University of Madrid, Madryd, UGR Granada, Universidad de Granada, Granada, z Portugalii: UBI Covilha, University of Beira Interior, Covilha, Włoch: UNICAL, University of Calabria, Cosenza, Austrii: Vienna University of Technology, Wiedeń, dwoma z Czech: Palacky University Olomouc, Olomouc oraz Technische univerzity v Liberci, Ukrainy: Lviv Polytechnic National University, Lwów, Litwy: Klaipeda State Collegue, Kłajpedy, Kosowa: RIT Kosovo, Rochester Institute of Technology, Kosovo, trzema z Niemiec: HAWK Hochschule für angewandte Wissenschaft Und Kunst, Hildesheim, BTU Brandenburg University of Technology Cottbus-Senftenberg, Cottbus, TU Technische Universität Darmstadt, Darmstadt oraz Anglii: University of Sunderland, Sunderland.

Przedstawiona aktywność jest wystarczająca jeśli chodzi o warunki stawiane przed kandydatami do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, a dodatkowo wzmacnia ją fakt że była realizowana we współpracy zagranicznej.

Działalność dydaktyczna

Niemal całe życie zawodowe Habilitanta (22 lata) poświęcone było działalności dydaktycznej – w pierw na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej (5 lat), a następnie w Instytucie Architektury i Urbanistyki w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nysie, gdzie był kolejno: wykładowcą, starszym wykładowcą i nauczycielem mianowanym. Podczas 16 lat wyężonej pracy w PWSZ, przez okres 15 lat dodatkowo i z dużym sukcesem pełnił funkcję Instytutowego Koordynatora Współpracy Międzynarodowej, a przez 12 lat Instytutowego Koordynatora ds. Podwójnego Dyplomu/Double Diploma. Był to unikalny w skali Polski program edukacyjny, który umożliwiał dwunarodowe kształcenie studentów z PWSZ w Nysie i z Branderburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg na kierunku architektura i w efekcie uzyskanie podwójnych dyplomów – w Polsce i w Niemczech. Habilitant był odpowiedzialny za uzgodnienia Programu Podwójnych Dyplomów prowadzone z Ministerstwami w obu krajach, opracowanie siatki programowej kształcenia, całościowo za merytoryczną stronę programu nauczania, jego ewaluację oraz w późniejszym okresie za opiekę nad mobilnościami studentów. Do 2017 r. z programu Double Diploma skorzystało 49

studentów z obu uczelni. Za podjęte wówczas działania Habilitant był wielokrotnie nagradzany w kraju i w Niemczech. Swoje dokonania w ramach programu Double Diploma/Podwójne Dyplomy prezentował w Niemieckim Instytucie Historycznym w Warszawie i Przedstawicielstwie Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej DAAD.

Studenci uczestniczący w programie podwójnych dyplomów zyskali możliwość wzięcia udziału w 25 międzynarodowych konkursach architektonicznych oraz w zorganizowanych przez Habilitanta 34 warsztatach projektowych, 5 konferencjach naukowo-praktycznych i 12 zleceniach projektowych wykonywanych w ramach umów uczelni z gminami. Ważnym elementem działalności dydaktycznej Habilitanta było też prowadzenie przez 8 lat studenckiego koła naukowego Revikreska, w którym wspólnie ze studentami, w relacji mistrz-uczeń, wykonywał projekty architektoniczne, koncepcje funkcjonalno-przestrzenne i architektoniczno-urbanistyczne oraz przeprowadzał studia nowych idei. Opracowania te wynikały z oddolnych potrzeb gmin dotyczących tzw. partnerstwa publiczno-prywatnego. Reasumując ocenę aktywności Habilitanta na polu dydaktyki można powiedzieć, że była ona istotna i znacząco wpłynęła na umiędzynarodowienie kierunku Architektura i Urbanistyka nyskiej PWSZ

Konkluzja

Przedstawione do opinii prace: cykl artykułów z konferencji i cykl monografii stanowią rodzaj materiałów poglądowych dla architektów i studentów zawierających przykładowe koncepcje architektonicznych mających poszerzyć wiedzę i możliwości koncepcyjne osób poszukujących inspiracji dla swoich działań projektowych. Trudno doszukać się w nich nowatorskiej metodologii postępowania z rewaloryzowanymi obiektami, zresztą metodologia działań architektonicznych i konserwatorskich prowadzonych w środowisku kulturowym znana jest i stosowna nie od dzisiaj. Gdyby koncepcje te doczekały się realizacji można by liczyć na konfrontację idei propagowanych przez Autora z ich praktycznym wdrażaniem. Jednakże są to tylko koncepcje, a nie zrealizowane dzieła, więc nie mogą być brane pod uwagę jako zrealizowane oryginalne osiągnięcia projektowe, technologiczne lub artystyczne. Publikacja ich opisów i materiału ilustracyjnego w ramach cyklu powiązanych tematycznie artykułów i cyklu monografii poglądowych w oficynie wydawniczej ITREN, wydawnictwie nie znajdującym się na listach wydawnictw uprawnionych do wydawania monografii habilitacyjnych nie może być brana pod uwagę jako podstawa osiągnięcia w znaczeniu o jakim mówi ustawa z 20 lipca 2018 r. Dlatego mimo pozytywnej oceny aktywności naukowej Habilitanta realizowanej w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej i wysokiej oceny jego aktywności na polu dydaktyki **nie popieram wniosku o nadanie dr inż. arch. Konradowi Dobrowolskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego.**

Marek Chorowski